

NOUA STAGIUNE A TEATRELOR DIN R. P. BULGARIA

Actuala stagiune a teatrelor din R.P. Bulgaria s-a deschis sub semnul încurajării și promovării dramaturgiei originale. Printre piesele noi ce se vor juca anul acesta, se numără comedia *Secretul de Danavski* și Slavinski, care demască fătărnicia și carierismul, *Dragostea Nonkai* de Kortenski și *Piatra din baltă* (în curs de definitivare) de Karaslavov, care înfățișează viața nouă a satului bulgar. Un mare număr de piese descriu lupta poporului bulgar sub conducerea Partidului Comunist, împotriva fascismului. Menționăm spre pildă: *Fiecare seară de toamnă* de Peicev, *Dragostea care se stinge* de Ivan Argentiiski, *Incendiul* de Vladkov, *Zile de neuitat* de Strlkov și altele.

În majoritatea teatrelor bulgare, pe lângă piesele originale vor fi jucate cele mai bune piese din dramaturgia sovietică. Așa de exemplu, *În căutarea bucuriei* de Rozov, *Luna de primăvară* de Cepurin, *Aripi de Korneiciuk*, *Hotel Astoria* de Stein și altele. Teatrele bulgare vor continua să facă cunoscute spectatorilor cele mai bune dintre primele producții ale dramaturgiei sovietice, cum ar fi *Bătrinețe zbuciumată* de Rachmanov, *Platon Krecet* de Korneiciuk, *Mama și copiii ei* de Afinoghenov.

Dramaturgia apuseană nu va fi nici ea neglijată. În repertoriu sint prevăzute piese ca *Noapte bună*, *Patricia* de Benedetti și *Sărbătoarea felinarelor* de Pfeiffer.

Un eveniment de seamă pentru poporul bulgar, cea de a 15-a aniversare a eliberării de sub jugul fascist, va fi sărbătorit de teatrele din Bulgaria printr-un Festival al teatrelor, în cadrul căruia se vor prezenta numai piese originale, și printr-un concurs special pentru cea mai bună piesă închinată luptei poporului bulgar împotriva fascismului.

CARAGIALE „REÎNTÎLNIT” ÎN LA ROMA

La Roma și în întreaga Italie se vor bește astăzi de o „reîntîlnire” cu Caragiale. După cîțiva ani de la călduroasa primire făcută de publicul italian *Scrisorii pierdute*, Teatrul „Dei Satiri” din Roma a prezentat vara aceasta, în ca-

dru! Festivalului Noutăților, o „antologie” Caragiale, adică o selecție reprezentativă din întreaga operă a marelui nostru dramaturg. Regizorul Carlo Di Stefano și actorul Aldo Trifiletti, în intenția de a ilustra complexitatea operei caragialeene, au „reduc foarte liber și adaptat” texte din cele mai variate, de la *D'ale Carnavalului* la *O scrisoare pierdută* și la dramatizări din *Momente* și *Schițe*, *Amințiri*. Autorii și-au împărțit spectacolul în trei „timpuri”: I Farsa; II Comedia; III Revista, marcînd astfel ceea ce, în vederile lor, constituie tripla fațetă a personalității dramaturgice a lui Caragiale. La capitolul Farsă a intrat o acțiune condensată a *D'ale Carnavalului*; la Comedie, o „reducție” a *Scrisorii pierdute*; în sfîrșit, la partea Revistă, nouă dramatizări de momente și schițe, dintre care n-au lipsit: *Petițiune*, *Amici*, *Vizită*, *Five o'clock* și *C.F.R.*

Spectacolul de la „Teatro dei Satiri” a constituit, așa cum arată o corespondență primită din Roma, un eveniment de o înțioită semnificație. O dată pentru că prilejuia așteptata „reîntîlnire” cu Caragiale și a doua oară pentru că formula aleasă nu era aproape deloc cunoscută publicului italian. Și dacă toată lumea a fost de acord asupra reluării lui Caragiale, consensul nu a mai fost unanim în privința formei de prezentare, pe care mulți s-au grăbit s-o numească „digest”. după moda americană. Soluția lui Di Stefano și a colaboratorului său a provocat aprinse polemici, luări de poziții pro și contra. Nu putem fi de acord decît cu opinia care respinge valabilitatea prezentării cîntite a operei teatrale, demonstrînd că prin „rezumarea” acțiunii dramatice autorul este trădat, împreună cu mesajul și ideile sale.

Căci, ce s-a întîmplat? Din relatările ce ne-au parvenit, reiese că succesul deplin al spectacolului a fost asigurat de „schițele” dramatizate, prezentate în încheiere. Pare ciudat ca tocmai opera în *proză* să consfințească calitatea unui dramaturg! (Lăsăm la o parte faptul că autorul nostru e tot atît de dramaturg în *Momente* ca și în *Conu Leonida*.) Totuși, faptul a fost posibil datorită șubrezirii produse prin „reducție”, atît a piesei *D'ale Carnavalului* cît și a *Scrisorii pierdute*. A fost posibil, astfel, să se facă afirmația eronată — după cum se arată în corespondența primită — că *D'ale Carnavalului* nu e decît un „virtej de travestiri într-un *divertissement* în stare pură”, un „*capriccio* al unui autor care din teme și compoziții franțuzești și-a dobîndit meșteșug și soluții de un gust diferit”. *D'ale Carnavalului* este — sintem gata să acceptăm, în cazul unei delimitări riguroase de specii — o farsă. Dar ea e străbătută de o vîguroasă satiră a mora-